

Jelige: Ne álmodd az életet, / az evilágit /
Éld az álmodat! / a magasságbelit /

Jézus az Én-Az viszonyról az Én-TE viszonyra akarja váltani szemléletünket, amelyben a Szentháromságos Teremtő Isten. Hívóként egységben Ővele és a Lélekkel részesedhetünk ebben a misztériumban.

A farizeusok és az írástudók azzal vádolták Jézust, hogy túl közel engedi magához a vétkezőket, sőt velük is eszik. Példabeszédekkel válaszolt nekik, köztük a tékozló fiú történetével. Az ebben a példabeszédben szereplő két fiú kétféle álláspontot képvisel. A fiatalabb a kalandvagyó, aki valami extrát akarva képes volt fejest ugrani az ismeretlenbe – és csúnyán megütötte magát. Valami csalóka álmot követve tévútra tévedt, és elvesztette az irányítást saját élete felett, lenullázta magát. Ekkor magába szállt. Dédelgetett egy álmot az atyai házról, az otthon melegéről, biztonságáról. Fogta magát, és hazafelé vette az irányt, ahol is az atyai szeretet tárt karokkal várta. Hazatalált! Ebből az atyai szeretetből merítve új életre kelve élhette további életét. Megtalálta azt az extrát, ami minden korábbi álmát túlszárnyalta. Az ő jelmondata: „Azért vagyok jó, mert szeretnek.”

Az idősebb fiú rögzült tudattal bírt, semmi extra, amit ő jónak könyvelt el. Megtenni azt, amit elvárnak tőle, és ezzel az ügy letudva. Az ő jelmondata: „Azért szeretnek, mert jó vagyok”.

Végezetül a megtért fiú fentről kapott intelme és az arra adott válasza így is szólhatna:

„Én vagyok a te mindened. Kulcsfontosságú ez neked, hogy az útról le ne térhess! Mondja az Úr reggel, este.”

„Töltsd Velem a napodat, a Lelkemtől átjárva azt. Végezve e feladattal Szíved-lelked ifjú marad.”

„Kooperálva veled, Uram, Tenyereden megsimulva. A Lélek gyümölcsét hozva, így építve országot.”

„Akceptálva, Uram, Téged, juthatok háromról négyre. Az életet így megélve, hatékonyabbá azt téve.”

Rohonczi Gábor, Budapest